

മർയം

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 98

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

1. കാഫ്-ഹാ-യാ-അയ്ൻ-സ്വാദ് ﴿١﴾ كَهَيْعَتِ

2. നിന്റെ നാമൻ തന്റെ ദാസൻ സകരിയ്യക്ക് ചെയ്ത കാര്യത്തിന്റെ അനുസ്മരണമത്രെ ഇത്.

2. ഹാറൂൻ നബിയുടെ വംശപരമ്പരയിൽ പെട്ടയാളാണ് സകരിയ്യ നബി.

3. അദ്ദേഹം തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ പതുക്കെ വിളിച്ച സന്ദർഭം. ﴿٢﴾ إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءٌ خَفِيًّا

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ

4. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്റെ എല്ലുകൾ ദുർബ്ബലമായിത്തീർന്നു. എന്റെ നാമാ ഞാൻ ഒരിക്കലും നിന്നോട് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് പരാജിതനായിട്ടില്ല.

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي

5. എനിക്കു പുറകെ വരാനുള്ള ബന്ധുജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് എനിക്കൊരു പിൻഗാമിയെ പ്രദാനംചെയ്യണമേ!

﴿٣﴾ بِرَبِّئِي وَيَرْثُ مِنِّي مَن مِّنْ عَالِي يَعْزُوبٌ وَأَجْعَلْهُ رَبِّي رَضِيًّا

6. അവൻ എന്റെ അനന്തരാവകാശിയാക്കണം. യഅ്ദൂബ് കൂടുംബത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശിയും. എന്റെ നാമാ! നീ അവനെ തൃപ്തിദാജനമാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.

يَنزَكِّيَّ إِنَّا نَبِّئُكَ بِغَلَمٍ أَسْمُهُ يَحْيَى لَم

7. അല്ലയോ, സകരിയ്യ! തീർച്ചയായും ഒരാൾകുട്ടിയെക്കുറിച്ച് നിന്നോട് അറിയിക്കുന്നു. അവന്റെ പേർ യഹ്യാ എന്നായിരിക്കും. ഇതിനു മുമ്പ് നാം ആരേയും അവന്റെ പേരുള്ളവരാക്കിയിട്ടില്ല.

﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ أَتَىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

8. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥാ! എനിക്കെങ്ങനെയാണ് പുത്രനുണ്ടാവുക. എന്റെ ഭാര്യ വന്ധ്യയാണ്. ഞാനാണെങ്കിൽ വാർദ്ധക്യത്താൽ പരിശുഷ്കനുമായിക്കഴിഞ്ഞു.

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْبَةٍ وَقَدْ خَلَقْتِكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾

9. അവൻ(അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു:അപ്രകാരമാകുന്നു(സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും).നിന്റെ നാഥൻ പറയുന്നു: എനിക്കു് അതു് നിസ്സാരമാണ്. നേരത്തെ നീ ഒന്നും അല്ലാതിരിക്കെ, ഇതിനു മുമ്പു് നിന്നെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَاتُكَ لَأَأْتِيَنَّكَ أَلَّا تَكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾

10. (സകരിയ്യ) പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥാ! നീ എന്നിക്കൊരു അടയാളം കല്പിച്ചുതന്നാലും. (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: നിനക്കുള്ള അടയാളം, തുടർച്ചയായി മൂന്നു രാത്രികൾ ജനങ്ങളോടു സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ്.

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

11. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പ്രാർഥനാമണ്ഡപത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി തന്റെ ജനത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി. എന്നിട്ടു് അദ്ദേഹം ആംഗ്യത്തിലൂടെ നിർദ്ദേശിച്ചു: രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അല്ലാഹുവിന്റെ വിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുവിൻ!

يَبِيحَيُّ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَأْتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

12. അല്ലയോ, യഹൂദാ! വേദഗ്രന്ഥത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊള്ളുക (എന്നു് നാം കൽപിച്ചു). ശൈശവത്തിൽതന്നെ നാം അവന്നു് ജ്ഞാനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

12. അദ്ദേഹത്തോടു് തുറാത്തു് മുറുകെപ്പിടിച്ചു് നിലകൊള്ളുവാനും, ഇസ്രായീലുരെ അതിൽ നിലനിറുത്താൻ പ്രയത്നിക്കുവാനും ചുമതലപ്പെടുത്തി.

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി മാർക്കോസു് 1:3-6 -ൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 'കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവന്റെ വാക്കു' എന്നിങ്ങനെയുള്ള യേശുവാചകന്റെ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ യോഹന്നാൻ (യഹൂദാ) വന്നു മരുഭൂമിയിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തര സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ അടുക്കൽ യെഹൂദ്യദേശം ഒക്കെയും യെരൂശലേമ്യർ എല്ലാവരും വന്നു പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം കഴിഞ്ഞു.

ഇക്കാരണത്താൽ അദ്ദേഹം സ്നാപക യോഹന്നാൻ (John the Baptist) എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനായി.

അന്നത്തെ യഹൂദിയാ രാജാവു് ഹെരോദേസു് തന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാര്യയായ ഹെരോദിയയെ സ്വന്തം വീട്ടിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. രാജാവിന്റെ ഈ ക്ലേശവൃത്തിക്കെതിരിൽ യഹൂദാനബി ശബ്ബമുയർത്തുകയും അതുകാരണം ഹെരോദേസു് അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു ജയിലിലടക്കുകയും ചെയ്തു. മത്തായി 14:5-11-ൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവനെ കൊല്ലുവാൻ മനസ്സുണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു എണ്ണുകയാൽ അവരെ ഭയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഹെരോദാവിന്റെ ജനനദിവസം ആയപ്പോൾ ഹെരോദിയുടെ മകൾ സഭാമദ്ധ്യേ നൃത്തം ചെയ്തു. ഹെരോദാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് എന്തു ചോദിച്ചാലും അവൾക്കു കൊടുക്കും എന്നു അവൻ സത്യം ചെയ്തു വാക്കു കൊടുത്തു. അവൾ അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം: യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ തരണം എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു ദുഃഖിച്ചു. എങ്കിലും ചെയ്ത സത്യത്തെയും വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അതു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു.ആളയച്ചു തടവിൽ യോഹന്നാനെ ശിരഃഛേദം ചെയ്യിച്ചു. അവന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലക്കു കൊടുത്തു.

13. നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ദയാവായ്പും പരിശുദ്ധിയും.(പ്രദാനം ചെയ്യും.)അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മതയുള്ളവനായിരുന്നു.

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

14. തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്നവനും. അദ്ദേഹം അഹംഭാവിയോ അനുസരണമില്ലാത്തവനോ ആയിരുന്നില്ല.

وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

15. അവൻ ജനിച്ച ദിവസവും, അവൻ മരിക്കുന്ന ദിവസവും, ജീവനോടെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും അവന്റെ മേൽ സമാധാനം.

وَأَذْكَرٌ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

16. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ മർയമിനെ നീ അനുസ്മരിക്കുക. അവൾ തന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽനിന്നകന്നു കിഴക്കോരിടത്തു കഴിഞ്ഞു കൂടിയ സന്ദർഭം.

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ

لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

17. അവൾ ഒരുപിരിയിട്ടു അവരിൽനിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്നു.അപ്പോൾ നാം നമ്മുടെ രൂഹിനെ (ജിബ്രീൽ എന്ന മാലാഖയെ)അവളുടെ അടുത്തേക്കയച്ചു.അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവളുടെ മുമ്പിൽ തികഞ്ഞ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി.

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾

18. അവൾ പറഞ്ഞു: നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ തീർച്ചയായും പരമകാരുണികനായ (അല്ലാഹുവിൽ)അഭയം തേടുന്നു. നീ ദൈവഭയമുള്ളവനാണെങ്കിൽ (അകന്നുപോവുക)

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾

19. (ജിബ്രീൽ) പറഞ്ഞു: നിനക്ക് പരിശുദ്ധനായ ഒരു പുത്രനെ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ നിന്റെ നാഥൻ നിയോഗിച്ച ദൂതൻ മാത്രമാണ് ഞാൻ.

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

20. അവൾ (മർയം) പറഞ്ഞു: എനിക്ക് പുത്രനുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ? ഒരു പുരുഷനും എന്നെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ ദുർനടപ്പുകാരിയുമല്ല.

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ ط وَنَجْعَلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا

وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

21. (ജിബ്രീൽ) പറഞ്ഞു: അപ്രകാരം (ആയിരിക്കും അത്). നിന്റെ നാഥൻ പറയുന്നു: നമുക്കത് വളരെ നിസ്സാരമായ കാര്യമാണ്. അവനെ (ആ കുട്ടിയെ) ജനങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തവും നമ്മിൽ നിന്നുള്ള കാര്യവും ആക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. അത് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാകുന്നു.

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾

22. അങ്ങനെ അവൾ അവനെ ഗർഭം ധരിച്ചു. എന്നിട്ട് അതുമായി അവൾ അകലെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് മാറിത്താമസിച്ചു.

22. ഇസ്രായീല്യരിലെ വിശുദ്ധ വംശമായ ഹാറൂൻ കുലത്തിൽ പിറന്ന മർയമിനെ അവരുടെ മാതാവിന്റെ നേർച്ചയനുസരിച്ച് ബൈതൂൽ മഖ്ദിസിൽ ആരാധനക്കരുത്തിയതായിരുന്നു. വിശുദ്ധദേവാലയത്തിൽ ദൈവാരാധനയ്ക്കായി ഉഴിഞ്ഞുവെക്കപ്പെട്ട മർയം പെട്ടെന്നു ഗർഭിണിയായ സാഹചര്യത്തിൽ അവൾ ജനമന്ദിരത്തിൽതന്നെ താമസിക്കുകയും അവളുടെ ഗർഭം ആളുകൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ അത് അവൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രയാസമുണ്ടാക്കുമായിരുന്നതിനാലാണ് അവർ ജനഗൃഹം വിട്ട് 'അകലെയുള്ള സ്ഥലം' (ബത്'ലഹേമിലേക്ക്) മാറിത്താമസിച്ചത്.

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ

نَسِيًّا مِّنْ سِبْطِ ۙ ﴿٢٣﴾

23. അങ്ങനെ പ്രസവവേദന അവളെ ഒരു ഈന്തപ്പനയുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു: ഹാ കഷ്ടം! ഇതിനു മുമ്പേ തന്നെ ഞാൻ മരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ! തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ട ഒന്നായി ഞാൻ തീരുകയും ചെയ്തെങ്കിൽ!

فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

24. അപ്പോൾ അവളുടെ താഴ്ഭാഗത്തുനിന്നു അവളോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: നീ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുക. നിന്റെ നാഥൻ നിന്റെ താഴ്ഭാഗത്ത് ഒരു അരുവി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

وَهُزِّي إِلَيَّ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

25. നീ ആ ഈന്തപ്പനയുടെ തടി നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് പിടിച്ചു കുലുക്കുക. അത് നിനക്ക് പുതിയ ഈന്തപ്പഴം വീഴ്ത്തിത്തരുന്നതാണ്.

فَكُلِي وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ

أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

26. അങ്ങനെ നീ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും കൺകുളിർക്കുകയും ചെയ്യുക. പിന്നെ വല്ല മനുഷ്യരേയും നീ കാണുകയാണെങ്കിൽ, അവരോട് പറഞ്ഞേക്കുക: ഞാൻ പരമകാര്യത്തിനുവേണ്ടി വ്രതം നേർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ഞാൻ ഇന്ന് ആരോടും സംസാരിക്കുന്നതല്ല.

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلًا ۗ وَالْوَالِيَاتُ لَيَمَنَّ الْمَرْيَمُ لَقَدْ جِئَتْ

شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

27. അങ്ങനെ അവനെയുമെടുത്ത് (കുഞ്ഞിനെ) അവൾ തന്റെ ജനത്തിലേക്കു ചെന്നു. അവർ പറഞ്ഞതുടങ്ങി: മർയമേ, നീ മഹാപാപം ചെയ്തുകളഞ്ഞല്ലോ.

يَتَأْخُذَتَّ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا

كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

28. അല്ലയോ ഹാറൂന്റെ സോദരീ, നിന്റെ പിതാവ് ഒരു ചീത്ത മനുഷ്യനായിരുന്നില്ല. നിന്റെ മാതാവ് ദുർന്നടത്തക്കാരിയുമായിരുന്നില്ല.

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْعِدِ صَبِيًّا ﴿٢٨﴾

29. അപ്പോൾ അവൾ തന്റെ (ശിശു)വിനു നേരേ ചൂണ്ടി. അവർ ചോദിച്ചു: തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനോട് ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٢٩﴾

30. അവൻ(ശിശു) പറഞ്ഞു: ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനാകുന്നു. എന്നിക്കവൻ വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയും എന്നെ പ്രവാചകനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا مَّا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ﴿٣٠﴾

ذُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾

31. ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നാലും അവൻ എന്നെ അനുഗൃഹീതനാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലമത്രയും നമസ്കരിക്കാനും സകാത്ത് നൽകാനും അവനെനോട് അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣١﴾

32. (അവൻ എന്നെ) എന്റെ മാതാവിനോട് നന്നായി വർത്തിക്കുന്നവനും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു.) അവൻ എന്നെ അഹംഭാവിയും ഭാഗ്യം കെട്ടവനുമാക്കിയിട്ടില്ല.

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٢﴾

33. ഞാൻ ജനിച്ച ദിവസവും മരിക്കുന്ന ദിവസവും ജീവനോടെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും എന്നിക്ക് സമാധാനം.

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَمْتَرُونَ ﴿٣٣﴾

34. ഇതാകുന്നു മർയമിന്റെ പുത്രൻ ഈസാ. അവർ ഏതൊരു വിഷയത്തിൽ തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള സത്യപ്രസ്താവന.

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ﴿٣٤﴾

35. ഒരു സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വഭാവമേയല്ല. അവൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ!. അവൻ ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ, 'അത് ഭവിക്കട്ടെ' എന്നു പറയുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുന്നു.

35. ഈസാ(അ)(യേശു)ദൈവപുത്രനാണ് എന്ന വിശ്വാസം മിഥ്യയാണെന്ന് ഖുർആൻ ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ആഹാരം കഴിക്കുകയും, ഉറങ്ങുകയും, ചൂടും തണുപ്പും അനുഭവിക്കുകയും, പിശാചുമുഖേനയുള്ള പരീക്ഷണത്തിനുപോലും വിധേയനാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 'യേശുക്രിസ്തു' തന്നെ ഒരു മനുഷ്യപുത്രനായിട്ടാണ് അവതരിപ്പിച്ചതെന്നുള്ള വസ്തുത സുവിശേഷങ്ങളുടെ ധാരാളം വാചകങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ("Jesus speaks of himself as the son of man..." Introduction to 'The Gospel

according to MARK'- Good news Bible, Catholic Edition). ഒരു സ്രീയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്ന, നീണ്ട ഒരു വംശപരമ്പരയുള്ള, മനുഷ്യശരീരാകൃതിയോടുകൂടിയ, മാനുഷികമായ പരിധികൾകൊണ്ട് പരിമിതനും ഉപാധികൾകൊണ്ട് നിബദ്ധനുമായ, മനുഷ്യസവിശേഷതകളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മസീഹം (മിശിഹായുടെ അറബിരൂപമാണ് മസീഹം) ദൈവമാവാൻ തരമില്ലെന്നുള്ളത് എത്രയും വ്യക്തമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള യേശു ദൈവമാണെന്നോ ദൈവത്വത്തിൽ പങ്കാളിയാണെന്നോ സങ്കല്പിക്കാനാകുമോ? തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒരു മനുഷ്യജീവിതം നയിച്ചതായിക്കാണുന്ന യേശുവിനു ദൈവത്വത്തിന്റേതായ ഗുണങ്ങൾ നൽകി ആരാധിക്കുകയും അതിൽതന്നെ ശാിച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും അത്ഭുതകരം തന്നെ.

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

36. (ഇസ്രായേൽ പഠനം:) തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവായാകുന്നു. അതിനാൽ അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ. ഇതാണ് നേരായ വഴി.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوِيلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

37. എന്നാൽ അവരിൽപെട്ട കക്ഷികൾ തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചു. അതുകൊണ്ട് സത്യനിഷേധികൾക്ക്, ആ ഗുരുതരമായ നാൾ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ മഹാനാശമായിരിക്കും.

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

38. അവർ നമ്മുടെ അടുത്തു വരുന്ന ദിവസം അവർക്ക് എന്തൊരു കേൾവിയും കാഴ്ചയുമായിരിക്കും! എന്നാൽ ഇന്ന് ആ ധിക്കാരികൾ വ്യക്തമായ വഴികേടിലായാകുന്നു.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

39. മനസ്സാപത്തിന്റേതായ ആ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക. കാര്യം (അന്തിമമായി) തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്ന (ദിനമാണത്.) അതേക്കുറിച്ച് അവർ അശ്രദ്ധയിലാണ്. അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

40. തീർച്ചയായും ഭൂമിയുടെയും അതിലുള്ളവരുടെയും അനന്തരാവകാശിയാകുന്നതും നാം തന്നെയാണ്. എല്ലാവരും നമ്മിലേക്കുതന്നെ മടക്കപ്പെടുന്നതുമായാകുന്നു.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

41. ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇബ്രാഹീമിനെ അനുസ്മരിക്കുക. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം സത്യസന്ധനും പ്രവാചകനുമായിരുന്നു.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ

وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

42. അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: എന്റെ പിതാവേ, കേൾക്കാനോ കാണാനോ അങ്ങയ്ക്കെന്തെങ്കിലും ഉപകാരം ചെയ്യാനോ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളെ അങ്ങൻ എന്തിനാണ് ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ

يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

43. എന്റെ പിതാവേ, തീർച്ചയായും അങ്ങയ്ക്ക് വന്നുകിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത അറിവ് എനിക്കു വന്നുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ എന്നെ പിന്തുടരുക. ഞാൻ അങ്ങയ്ക്ക് നേരായ വഴി കാണിച്ചു തരാം.

يَتَأْتِي لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ

عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

44. എന്റെ പിതാവേ, അങ്ങു പിശാചിനു വഴിപ്പെടരുത്. തീർച്ചയായും പിശാചു പരമകാര്യണികനെ ധിക്കരിച്ചവനാകുന്നു.

يَتَأْتِي إِيَّيَّيْ أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

45. എന്റെ പിതാവേ, പരമകാര്യണികനിൽ നിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അങ്ങയെ ഉറപ്പായും പിടികൂടുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ അങ്ങു പിശാചിന്റെ മിത്രമായിത്തീരും.

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ تَبَرَّاهِيْمُ لَبِنٌ لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَتِكَ

وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

46. അയാൾ(പിതാവ്) പറഞ്ഞു: എന്റെ ദൈവങ്ങളെ നീ വെറുക്കുകയാണോ ഹേ! ഇബ്രാഹീം? നീ വിരമിച്ചില്ലെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും നിന്നെ ഞാൻ കല്ലെറിയും. ദീർഘകാലത്തേക്കു എന്നെ വിട്ടു പോയ്ക്കൊള്ളുക.

قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

47. അദ്ദേഹം (ഇബ്രാഹീം) പറഞ്ഞു: അങ്ങയ്ക്കു സലാം. അങ്ങയ്ക്കു പൊറുത്തുതരാൻ ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം. തീർച്ചയായും അവനെന്നോടു ഏറെ ഔദാര്യമുള്ളവനാകുന്നു.

وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ

رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾

48. നിങ്ങളെയും അല്ലാഹുവെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെയും ഞാൻ വെടിയുന്നു. ഞാൻ എന്റെ നാമനോടു മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ഞാൻ അനുഗ്രഹം കെട്ടുവൻ ആകാതിരുന്നേക്കാം.

فَلَمَّا أَعْتَزَلْتُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ

وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

49. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരെയും അല്ലാഹു അല്ലാത്ത അവരുടെ ആരാധ്യരെയും വെടിഞ്ഞു പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നാം ഇസഹാബിനെയും (പുത്രൻ), യഅൂഖൂബിനെയും (പുത്രൻ) നൽകി. അവരെയെല്ലാം പ്രവാചകന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തു.

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

50. അവർക്കു നമ്മുടെ അനുഗ്രഹം പ്രദാനം ചെയ്തു. അവർക്കു ഉയർന്ന സൽക്കീർത്തിയരുളുകയും ചെയ്തു.

وَأذْكَرَ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

51. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ മൂസായെ നീ അനുസ്മരിക്കുക. നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയായിരുന്നു. ദൂതനും പ്രവാചകനുമായിരുന്നു.

وَنَدَدَيْنَاهُ مِنَ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

52. നാം അദ്ദേഹത്തെ ത്വൂർ പർവതത്തിന്റെ വലതുവശത്തുനിന്ന് വിളിക്കുകയും രഹസ്യ സംഭാഷണത്തിനായി നാം അദ്ദേഹത്തിന് നാം സാമീപ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു.

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

53. നമ്മുടെ കാരുണ്യത്താൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂണിനെയും നാം പ്രവാചകനാക്കി അദ്ദേഹത്തിനു (സഹായിയായി) നൽകി.

وَأذْكَرَ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

54. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇസ്മായീലിനെ നീ അനുസ്മരിക്കുക. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം പാലിക്കുന്നവനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദൂതനും പ്രവാചകനുമായിരുന്നു.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

55. തന്റെ ആളുകളോട് നമസ്കരിക്കുവാനും സകാത്ത് നൽകുവാനും അദ്ദേഹം കൽപിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ നാഥന് ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു.

وَأذْكَرَ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

56. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നീ ഇദ്രീസിനെയും അനുസ്മരിക്കുക. നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം സത്യസന്ധനും പ്രവാചകനുമായിരുന്നു.

56. പ്രവാചകൻ ഇദ്രീസ്(അ), ബൈബിളിൽ ഹനോക്(Enoch) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആരു ആയിരിക്കാമെന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പൊതുവായ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം നൂഹ് നബിക്കും മൂസാ കഴിഞ്ഞു പോയ പ്രവാചകനായിരിക്കാമെന്നും ആദമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽപ്പെട്ട ആളായിരിക്കാമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

57. സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നാം ഉയർത്തി.

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾

58. ഇവരത്രെ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ച പ്രവാചകന്മാർ. ആദം സന്തതികളിൽ പെട്ടവർ. നൂഹിനോടൊപ്പം നാം കപ്പലിൽ കയറ്റിയവരുടെയും, ഇബ്രാഹീമിന്റെയും ഇസ്രായീലിന്റെയും സന്തതികളിൽ പെട്ടവരുമത്രെ അവർ. നാം നേർവഴിയിൽ നയിക്കുകയും പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തവരിൽ പെട്ടവരും. പരമകാരുണികന്റെ വചനങ്ങൾ വായിച്ചുകേൾക്കുമ്പോൾ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചുകൊണ്ടും കണ്ണീരൊഴുക്കിക്കൊണ്ടും അവർ താണുവീഴുകയായി.

﴿ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ ۗ

﴿ فَسَوْفَ يَلْعَنُونَ غَيِّبًا ۝٥٩﴾

59. എന്നാൽ അവർക്കുശേഷം ഒരു പിൻതലമുറ തുടർന്നുവന്നു. അവർ നമസ്കാരം പാഴാക്കുകയും തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ ദുർവൃത്തികളുടെ ഫലം അവർ ഉടനെ കണ്ടുമുട്ടും.

59. മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ പ്രവാചകന്മാരുടെ സമുദായങ്ങളുടെയെല്ലാം മാർഗ്ഗശതതിന്റെ ആദ്യകാരണം നമസ്കാരം പാഴാക്കലിൽനിന്നായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തെയും കർമ്മത്തെയും രാവുപകലും അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുനിർത്തുകയും അവനെ ദൈവഭക്തിയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നകന്നുപോകാതെ നോക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാമത്തെ പാശമാണത്. നമസ്കാരത്തോട് അശ്രദ്ധയും അലംഭാവവും കാണിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ഏതൊരു സമുദായത്തിന്റെയും അധഃപതനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ചുവടാണത്.

﴿ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

﴿ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝٦٠﴾

60. പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെഴികെ.(അവർ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നു). അവർ സ്വർഗ്ഗീയാരാമങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അവരോട് ഒട്ടും അനീതിയുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

﴿ جَنَّتِ عَدْنِ الْأَتَىٰ وَعَدَّ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ

﴿ وَعَدُّهُ مَا تَبَيَّنَا ۝٦١﴾

61. അവർക്കായി പരമകാരുണികൻ തന്റെ ദാസന്മാർക്ക് അദൃശ്യമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സ്ഥിരവാസത്തിനുള്ള സ്വർഗ്ഗീയാരാമങ്ങളുണ്ട്. തീർച്ചയായും അവന്റെ വാഗ്ദാനം നടപ്പാകുകതന്നെ ചെയ്യും.

﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا ۗ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝٦٢﴾

62. അവർ അവിടെ ഒരനാവശ്യവും കേൾക്കുകയില്ല, ‘സലാം’ എന്നതല്ലാതെ. തങ്ങളുടെ ആഹാരവിഭവങ്ങൾ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവർക്കവിടെ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

﴿ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝٦٣﴾

63. നമ്മുടെ ദാസന്മാരിൽ നിന്നുള്ള ഭക്തന്മാരായിരുന്നവർക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന സ്വർഗമത്രെ അത്.

﴿ وَمَا نَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ

﴿ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝٦٤﴾

64. (മലക്ക് ജിബ്രീൽ പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞു:) താങ്കളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ കൽപനയില്ലാതെ നാം ഇറങ്ങിവരുന്നതല്ല. നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ളതും നമ്മുടെ പിന്നിലുള്ളതും അവസ്ഥയിലുള്ളതെല്ലാം അവന്റേതാണ്. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ഒന്നും മറക്കുന്നവനല്ല.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿١٥﴾

65. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവസ്ഥയിലുള്ളവയുടെയും രക്ഷിതാവത്രെ അവൻ. അതുകൊണ്ട് അവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ! അവന്നുള്ള ആരാധനയിൽ ക്ഷമയോടെ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക. അവനോട് പേരൊത്ത ആരെയെങ്കിലും (സമാനമായി മറ്റു വല്ല അന്ധിയും) നിനക്കറിയാമോ?

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجَ حَيًّا ﴿١٦﴾

66. മനുഷ്യൻ പറയുന്നു: ഞാൻ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വീണ്ടും എന്നെ ജീവനോടെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുമെന്നോ?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا ﴿١٧﴾

67. അവൻ ഒന്നുംതന്നെ ആയിരുന്നില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ, മുമ്പ് നാം അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു വെന്ന് മനുഷ്യൻ ഓർക്കുന്നില്ലേ?

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿١٨﴾

68. നിന്റെ നാഥൻ തന്നെയാണ് സത്യം! തീർച്ചയായും അവരെയും, പിശാചുക്കളെയും നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. പിന്നെ അവരെ മുട്ടുകുത്തിയവരായി നരകത്തിനു ചുറ്റും കൊണ്ടുവരും.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿١٩﴾

69. പിന്നീട് ഓരോ കക്ഷിയിൽനിന്നും പരമകാര്യണികനോട് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ധിക്കാരം കാണിച്ചവരെ നാം വേർതിരിച്ചെടുക്കും.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٢٠﴾

70. പിന്നീട് അതിൽ (നരകത്തിൽ)കിടന്ന് എരിയുവാൻ ഏറ്റവും അർഹർ ആരെന്നും നമുക്കു നന്നായി അറിയാം.

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾

71. അതിനടുത്ത് (നരകത്തിനടുത്ത്) വരാത്തവരായി നിങ്ങളിൽ ആരുമില്ല. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ഖണ്ഡിതവും നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു കാര്യമാകുന്നു അത്.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٢٢﴾

72. പിന്നീട് (ഐഹികജീവിതത്തിൽ)ദൈവഭക്തരായിരുന്നവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ധിക്കാരികളെ മുട്ടുകുത്തിയവരായിക്കൊണ്ട് നാം അതിൽ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٢٣﴾

73. സുവ്യക്തങ്ങളായ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ, വിശ്വാസികളോട് സത്യനിഷേധികൾ പറയുന്നു: ഈ രണ്ട് വിഭാഗത്തിൽ ഉയർന്ന പദവിയിലുള്ളവരും ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട സംഘമുള്ളവരും ആരാണ്?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءِيَا ﴿٧٤﴾

74. അവർക്കു മുമ്പ് എത്ര തലമുറകളെയാണ് നാം നശിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അവർ സാധന സാമഗ്രികളിലും ബാഹ്യ മോഡിയിലും കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ

جُنْدًا ﴿٧٥﴾

75. (നബിയെ) പറയുക: ദുർമാഗത്തിലകപ്പെടുന്നവർക്ക് പരമകാരുണികൻ അവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അവരോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതും-അത് ദൈവികശിക്ഷയാവട്ടെ, പുനരുത്ഥാനനിമിഷമാവട്ടെ-നേരിൽ കാണുമ്പോൾ അവർ അതറിയുകതന്നെ ചെയ്യും; ആരാണ് കൂടുതൽ മോശമായ സ്ഥാനമുള്ളവരെന്നും ആരുടെ പടയാണ് കൂടുതൽ ദുർബലമെന്നും!

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغِيغَاتُ الصَّلِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ

ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

76. നേർവഴി സ്വീകരിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹു സന്തോഷനീഷം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. നിലനിൽക്കുന്ന സുകൃതങ്ങളാകുന്നു നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ ഉത്തമമായ പ്രതിഫലമുള്ളതും ഉത്തമമായ പരിണാമമുള്ളതും.

أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾

77. എന്നാൽ നമ്മുടെ വചനങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും, 'എനിക്കു സമ്പത്തും സന്താനവും നൽകപ്പെടും' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നവനെ നീ കണ്ടുവോ?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ آتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

78. അദ്ദേഹം അവൻ അറിഞ്ഞുവോ? അല്ലെങ്കിൽ പരമകാരുണികനിൽനിന്ന് വല്ല കരാറും അവൻ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ?

كَأَلَّا سَكَتُكَ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

79. ഒരിക്കലുമില്ല. അവൻ പറയുന്നതൊക്കെ നാം രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അവനു നാം ശിക്ഷ കൂട്ടിക്കൂട്ടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

وَنَزَّهْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

80. അവൻ പറയുന്ന (സമ്പത്തും സന്താനവും) നാം അനന്തരാവകാശമെടുക്കും. പിന്നെ അവൻ ഏകനായിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ അടുത്തു വരികയും ചെയ്യും.

وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهاتٍ لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

81. അവർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിരവധി ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പിൻബലമാകുന്നതിനുവേണ്ടി.

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

82. ഒരിക്കലുമില്ല! ഇവരുടെ ആരാധനയെ അവർ നിഷേധിക്കുകയും, അവർ ഇവർക്ക് എതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾

83. നാം സത്യനിഷേധികളുടെ മേൽ പിശാചുക്കളെ വിട്ടയച്ചിട്ടുള്ളത് നീ കണ്ടില്ലയോ? ആ (പിശാചുക്കൾ) അവരെ (സത്യവിരോധത്തിൽ) അധികമധികം ഉത്തേജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

84. അതിനാൽ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ ധൃതി കാണിക്കേണ്ട. നാം അവർക്കായി (നാളുകൾ) എണ്ണിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾

85. ഭക്തജനങ്ങളെ പരമകാര്യണികന്റെ സന്നിധിയിൽ അതിഥികളായി സമ്മേളിപ്പിക്കുന്ന ദിനം!

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾

86. പാപികളെ ദാഹാർത്തരായ നിലയിൽ നരകത്തിലേക്ക് ആട്ടിത്തെളിക്കുകയും (ചെയ്യുന്ന ദിനം!)

لَّا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

87. അന്ന് ആർക്കും ശിപാർശക്കധികാരമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല; പരമകാര്യണികനുമായി കരാറുണ്ടാക്കിയവർക്കൊഴികെ.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

88. പരമകാര്യണികൻ ഒരു പുത്രനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾

89. തീർച്ചയായും ഏറെ ഗുരുതരമായ ഒരു കാര്യമാണ് നിങ്ങൾ ആരോപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

90. അത് നിമിത്തം ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിക്കീറുകയും ഭൂമി പിളർന്നു പോവുകയും മലകൾ തകർന്നു വീഴുകയും ചെയ്യുമാറാകുന്നു.

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

91. (അതെ,) പരമകാര്യണികന് പുത്രനുണ്ടെന്നു വാദിച്ചതുമൂലം!

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

92. ഒരു പുത്രനെ വരിക്കുകയെന്നത് പരമകാര്യണികന് ചേർന്നതേയല്ല.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

93. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവരൊക്കെയും പരമകാര്യണികന്റെ സമക്ഷത്തിൽ അടിമകളായി വരേണ്ടവരാകുന്നു.

لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

94. തീർച്ചയായും അവൻ അവരെ തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَ كُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

95. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിൽ എല്ലാവരും ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് അവന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാകുന്നതാണ്.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

96. തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ പരമകാര്യണികൻ അവർക്ക് സ്നേഹമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾

97. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ ഭാഷയിൽ ഈ (ഖുർആനെ)നാം തീർച്ചയായും എളുപ്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു, ഭക്തജനങ്ങളെ ഇതുമൂലം നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതിനും കുതർക്കികളായ ജനത്തെ ഇതുമൂലം നീ താക്കീതുചെയ്യുന്നതിനുംവേണ്ടി.

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ

رِكْزًا ﴿٩٨﴾

98. ഇവർക്ക് മുമ്പ് നാം എത്ര തലമുറകളെ നശിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ഒരുവനെ യെങ്കിലും നീ കാണുന്നുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ചെറു ശബ്ദമെങ്കിലും നീ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?